

# РЕШЕНИЕ

№ 13902

гр. София, 23.04.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в**  
публично заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Евгени Стоянов**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **8564** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на Й. С. (собствено) С. Г. (фамилно), ЛНЧ [ЕГН], лично и като майка на Л. А. (собствено) Р. С. (фамилно), ЛНЧ [ЕГН], от Е., с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 7803 / 16.07.2024 г. на председателя на ДАБ при Министерския съвет, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се твърди, че бежанската история на оспорващите е неправилно анализирана, което е довело до неправилни правни изводи за липса на предпоставки за предоставяне на международна закрила. Решението е незаконосъобразно поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Административният акт е издаден в нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Има основателни опасения от преследване и заплаха за живота на Й. С..

Жалбоподателите са редовно призовани за съдебно заседание. В съдебно заседание се явява Й. С. С. Г. - лично и като законен представител на Л. А.. Жалбоподателите се представляват от адв. С. З. с пълномощно, което е представено в хода на делото. Претендира се присъждане на разноски. Представя се списък с разноски по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Председателят на ДАБ при Министерския съвет, чрез представител по пълномощие юрк. М. К., оспорва основателността на жалбата. Намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Заклучението на прокурора от СГП е за правилност на оспорения акт. Подадената жалба е неоснователна.

Дирекция „Социално подпомагане“, район „К. село“ - отдел „Закрила на детето“ е изготвила социален доклад. Явилият се в открито съдебно заседание на 25.03.2025 г. социален работник В. Б. изразява становище по жалбата по реда на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила на детето и заявява, че поддържа социалния доклад предоставен в хода на административното производство пред ДАБ, в който е отбелязано, че първоначално детето и майката са били настанени в РПЦ – Х. и РПЦ – С., кв. О. купел. След това са се изнесли на външен адрес в [населено място], [улица]. Майката е споделила, че е чистачка. В социалния доклад е посочено, че основните грижи за детето се полагат от майката. В интерес на детето е да живее в сигурна и спокойна среда. Относно процедурата за предоставяне или отказ от статут, компетентен орган е ДАБ.

В хода на съдебното производство е представен и втори доклад от Дирекция „Социално подпомагане“, район „К. село“ - отдел „Закрила на детето“. (л. 154 – 155 от делото) В него е посочено, че към момента на изготвяне на доклада (17.03.2025 г.) жалбоподателката и дъщеря ѝ живеят на адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1. В доклада е посочено, че детето има интерес да живее в сигурна и спокойна среда. В интерес на детето е да получи закрила в Република България.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства и на основание чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено от фактическа страна следното:

Подадена е последваща молба за закрила с рег. № УП – 22266 / 25.01.2024 г. на РПЦ – С. от Й. С. (собствено) С. Г. (фамилно). С Решение № 4 – ОК от 12.02.2024 г. молбата е допусната до ново производство за предоставяне на международна закрила, потвърдено с молба с вх. № ОК – 13 – 301 / 21.02.2024 г. и образувано с попълване на регистрационен лист рег. № УП – 22266 / 21.02.2024 г. от жалбоподателката.

Жалбоподателката е поискала международна закрила лично за себе си и в полза на дъщеря си като неин законен родител. Изпратено е становище от компетентната дирекция „Социално подпомагане“ към Агенцията за социално подпомагане.

За първи път чуждата гражданка е подала молба с вх. № ОК-13-906 от 21.07.2023 г. С нея жалбоподателката С. Г. Й. С., действаща лично и като законен представител на малолетното си дете Р. С. Л. А., [дата на раждане] е поискала предоставяне на международна закрила. Личните данни на кандидатите са установени въз основа на представени еквадорски национални паспорти. На 20.07.2023 г. е съставен регистрационен лист. В същия ден С. Г. Й. С. е получила копие от Указания относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, относно връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на С. Г. Й. С., обективизирано на стр. 2 от указанията, същите са били преведени на разбираем за чужденеца език (испански) и последната е получила копие от тях. Съдържат се подписи и на длъжностното лице от ДАБ, връчило копие от указанията, както и участвалият при връчването им преводач. Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер BR112C2307200013.

На 21.07.2023 г. на жалбоподателката е връчена покана за насрочено интервю. Уведомена е, че неявяването ѝ ще се счита за неспазване на съществено задължение в производството за предоставяне на статут, както и че неявяването на определената дата или в продължение на 30 работни дни след нея е основание за спиране за производството.

С писмо рег. № М-15272 от 17.08.2023 г. на директора на специализирана дирекция „М“ - ДАНС съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗДАНС на ДАБ е съобщено, че специализираният орган не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето, регистрирано в РПЦ С. като С. Г. Й. С..

От данните от проведеното на 28.07.2023 г. интервю се установява, че жалбоподателката С. Г. Й. С. заедно с малолетната си дъщеря Р. С. Л. А. е напуснала Е., легално, на дата 07.05.2023 г. със самолет до Турция, (с транзитно кацане в М., Испания), където е останала до 18.06.2023 г., когато направила неуспешен опит да премине българо - турската граница, като представила на граничните власти неистински перуански паспорт. При задържането ѝ разказала, че за перуанските граждани не се изисквало издаване на виза за влизане на територията на Европейският съюз, докато това не се отнасяло за еквадорските граждани, а тя нямала виза.

По второто административно производство с молителката е проведено интервю на дата 19.04.2024 г. С навършилата 10 години нейна дъщеря е проведено интервю на дата 26.04.2024 г., в присъствието на еквадорската гражданка в ролята ѝ на майка и на представител на детето. В интервюто си Й. С. (собствено) С. Г. (фамилно) посочва, че тя и дъщеря и са напуснали Е. легално със самолет до Турция. Според думите ѝ в Турция останали от месец май до 18.06.2023 г., когато направили неуспешен опит да преминат българската граница. Представен бил неистински перуански паспорт. Поради отчаянието си и нетърпението си да стигне до мястото, където е мъжът ѝ, се запознала с човек, който ѝ обещал друг паспорт на друга националност. В интервюто посочва, че с мъжа си няма официален брак. Той е в Италия от декември 2022 г., като е напуснал Е. преди нея. Разказва подробно какво се случва в Е.. Могат да ти вземат колата, която шофираш. Отвличат хора, изнудват ги. Бизнесите затварят. Преди да напусне Е. нейната шефка затворила бизнеса си, защото я изнудвали. Целта на С. Г. Й. С. е да се събере със съпруга си и да са заедно като едно семейство. Посочва, че родителите ѝ са напуснали М., живеят на друго място и са добре. Но положението в страната се влошава, все още има проблеми с наркотрафика, с престъпните групировки, които изнудват хората, да плащат такса спокойствие, за да не ги тормозят. Това се случва във всички части на Е..

Разказва, че дъщеря ѝ на 27.02.2023 г. докато отивала на училище, станала жертва на покушение от непознати лица и само намесата на родители на други деца осуетили нейното отвличане. След този инцидент семейството ѝ заминало при роднини в [населено място] и останали там до заминаването им до Турция на 07.05.2023 г. Посочва, че съпругът ѝ нямал постоянна работа.

Заявява категоричното си нежелание да се завърне обратно в родината си, тъй като всички пари, които имали със съпруга ѝ, ги вложили, за да дойдат двете с дъщеря им в Европа и да търсят по-добро бъдеще за нея, детето ѝ, в следствие и за съпруга ѝ. В рамките на проведеното интервю с жалбоподателката, същата посочва, че не е имала проблеми заради етническата си принадлежност или изповядваната религия, не е членувала в политическа партия или организация, не е арестувана или осъждана. В заключителната част от протокола е отразено, че интервюто е проведено на разбираем за оспорващата испански език, без да съществуват комуникативни пречки и без възражения или допълнения от нейна страна.

В хода на административното производство е проведено интервю и с малолетното дете Л. А. Р. С., ЛНЧ [ЕГН]. Интервюто е проведено на дата 26.04.2024 г. Детето посочва, че в Е. е живеело в една къща с майка си, баба си и дядо си. Казва, че са живеели добре. Била е ученичка в четвърти клас. Напуснала е Е., защото е имало опит за атентат срещу нея и в Е. е било опасно. Посочва, че вече учи български език. Може да поздравява на български език.

По преписката е приобщена справка от 14.05.2024 г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Република Е. – актуално положение в страната, съставена съгласно Методологията

на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището за изготвянето на информация за страните на произход на база внимателно подбрани, публично достъпни външни източници, посочени в края на документа. В нея е отразено, че в Е. след 2020 г. са се появили нови престъпни центрове в области, които предлагат стратегически ползи за наркотрафик и позволяват създаването на нови връзки между транснационални групи, местни банди и корумпирани служители в съда, затворите и полицията. Извънредното нарастване на насилието измъчва пристанищните градове Г. и Р., престъпните групировки сплашват местното население, използват тактики, като обесване на тела на пешеходен мост, бомбени нападения на магазини и жилищни райони, убийства и обезглавяване на членове на съпернически престъпни групировки; страната се характеризира с най-бързо растящо ниво на убийства в региона като 2022 г. е най-смъртоносна година, откакто се води статистика. (От „Острова на мира“ до Епицентъра на насилието).

С оспореното в настоящото производство Решение № 7803 / 16.07.2024 г. на председателя на ДАБ при Министерския съвет, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, Председателят на ДАБ, въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства, като е съобразил актуалната ситуация в страната на произход, е приел, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут.

Административният акт е издаден, след като е съобразено, че анализът на заявените обстоятелства сочи, че кандидатът е икономически мигрант и се позовава на основания извън предмета на ЗУБ; че молителката не сочи никакви причини за основателни опасения от преследване. Спрямо нея в страната и по произход не е имало конкретни действия на преследване или тежки посегателства, не могат да бъдат установени лични опасения. Тя не е била принудена да избяга от Е., а е заминала, заедно с детето си за Турция по свое желание, породено от стремеж към установяване в държава от Европейския съюз с по-висок стандарт. В конкретния случай се касае за икономически мигранти, а не за лица нуждаещи се от международна закрила.

По хуманитарния статут в мотивите на Решение № 7803 / 16.07.2024 г. е прието, че не са налице предпоставките за предоставяне му по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 от ЗУБ. Жалбоподателката не е съобщавала върху нея да е оказвано насилие или да е била измъчвана или изтезавана в държавата ѝ на произход. Анализирана е ситуацията в Е. и е заключено, че по отношение на молителката не са налице каквито и да било основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на Е., където е пребивавала, би била изправена пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Случаят е разгледан и във връзка с възможността за прилагане на разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, с позоваване на приобщената справка за ситуацията в Е.. Съобразено е, че липсват предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, тъй като не е посочено от молителката член на семейството ѝ да има предоставена закрила в Република България, висшият интерес на детето е да живее заедно с родителите си в семейна среда в държавата в която е родено и израснало, а именно - Е. и посочените от кандидатката лични мотиви за желанието ѝ да работи в Република България и нейното дете да учи, не могат да бъдат оценени като хуманитарни, с оглед предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. При така направената преценка на свързаните с личното положение на оспорващата и държавата ѝ на произход факти е формирано заключение, че искането ѝ за международна закрила е неоснователно.

Решение № 7803 / 16.07.2024 г. на председателя на ДАБ при Министерския съвет е съобщено на С. Г. Й. С. с участието на преводач на 22.08.2024 г.

Недоволна от така постановеното решение С. Г. Й. С. го оспорва пред състав на АССГ.

При така установените факти, Административен съд София-град достигна до следните правни

изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателите са адресати на акта, засегнати неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което имат правен интерес от оспорване. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана в 14 – дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решение № 7803 / 16.07.2024 г. е издадено от Председателя на ДАБ М. Т.. Решението е издадено от компетентен административен орган. Това обстоятелство не е спорно по делото.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна с излагане на подробни съображения относно липсата на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. Кандидатът се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва причини за основателни опасения от преследване. Те кореспондират с основанията по чл. 31, параграф 8, б. “а” от Директива 2013/32/ЕС - кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Жалбоподателката С. Г. Й. С. не обосновава наличието на риск за нейния живот или свобода или за живота и свободата на малолетното ѝ дете в държавата им по произход по смисъла на закона. Аргументите, въз основа на които С. Г. Й. С. прави своето искане не обосновават основателни опасения от преследване или реално опасност от тежки посегателства.

Пряко относими към международната закрила по ЗУБ са обстоятелствата по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Според чл. 8 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Според чл. 9 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие, в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ – основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл. 8, ал. 4 от ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, както и липсата на конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ.

Обосновано органът е приел, че жалбоподателката заедно с малолетното си дете не е била принудена да отпътува от страната си на произход поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Срещу нея не са били предприети такива действия, нито от официалните власти, нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. По отношение на поддържаната лична бежанска история, по време на интервюто

пред органа на 19.04.2023 г. жалбоподателката разказала за инцидент-опит за отвлечение, на дъщеря ѝ на 27.02.2023 г. докато отивала на училище. В хода на съдебното производство е представена в превод жалба до Районен прокурор на наказателен район Ел О. със седалище в кантон М.. В документа е описано искане към нейният партньор в Е. да плати т. нар. „Ваксини“. Той е получил обаждане от организирана престъпна група, която е изисквала от него да плати сумата от 5 000 (пет хиляди) щатски долара. След това е трябвало да плаща всяка седмица сумата от 500 щатски долара. След като партньорът ѝ напуснал Е., самата С. Г. Й. С. започнала да получава заплахи по WhatsApp. Трябвало тя да плати, вместо партньорът ѝ. На 27 февруари 2023 г., когато взимала дъщеря си от училище, забелязала, че ги преследва мотоциклет. В резултат от това чантата ѝ била противозаконно отнета. Анализът на този документ (жалба) показва, че той е подаден след като С. Г. Й. С. е напуснала Е.. В него е посочено, че поради изложеното в жалбата, на нея ѝ се е наложило да напусне Е. на дата 8 май 2023 г. Тоест поискано е започване на предварително разследване от прокуратурата на Е., след като Й. С. е била вече в България. Върху самата жалба има печат на Главна държавна прокуратура, Прокуратура на Ел О. от 10 януари 2024 г. Налага се извод, че жалбата е била подадена преди всичко за целите на производството по ЗУБ. Този извод не се опровергава и от документ, отново преведен, относно разпореждане на прокуратура на М. от дата 11 януари 2024 г. С него е разпоредено да се извършат определени действия във връзка с предполагаемо престъпление „изнудване“. Отново се налага извод, че това са действия, които са предприети през м. януари 2024 г., след като С. Г. Й. С. вече е била в Република Българи и е било започнало производство по предоставяне на международна закрила по ЗУБ.

Съдът намира, че изложените от жалбоподателката мотиви за напускане на страната ѝ на произход са продиктувани преди всичко от липсата на пари и възможност за работа на нея и партньора ѝ, поради което те не попадат в предметния обхват на ЗУБ. Дори да се приеме обстоятелството, че по отношение на С. Г. Й. С. е бил налице криминален инцидент, свързан с дъщеря ѝ, то този факт не попада в приложното поле на ЗУБ. Международната закрила няма за цел да компенсира липсата на адекватни мерки по отношение на криминалните прояви и престъпления на територията на определена държава – в случая Е.. Международната закрила се предоставя в изчерпателно установени случаи – при наличие на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение. От друга страна, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция, или 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие, в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

В административната преписка се съдържа и справка на дирекция „Международна дейност“ относно общото положение на политическата обстановка и сигурността в страната на произход на жалбоподателката – Е.. Според нея Е. не се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт въпреки повишената криминогенна обстановка в някои райони на страната.

В хода на съдебното производство е приобщена справка с вх. № МД – 02 – 131 / 13.12.2024 г. В нея се повтарят фактите, които се били събрани от органа в хода на административното производство. Посочено е, че през изминалата година Е. преживя един от най – насилствените периоди в историята си поради терора, посеян от организираната престъпност, свързана с

трафика на наркотици. През май 2023 г. президентът на Е. се позова на допустимата от Конституцията „*muerte cruzada*“ (клауза за взаимна смърт), за да избегне импийчмънт, което позволи да се предложат общи избори и разпускане на Националния конгрес. Отделено е внимание на насилието в страната, както и какви са причините за това.

Правилни са изводите на решаващия орган, че спрямо кандидатите не се установяват и основанията по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, поради липса на достоверни твърдения, че същите са изложени на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание, екзекуция, изтезание, нечовешко или друго унижително отнасяне или наказание.

Извършена е от решаващия административен орган и дължимата преценка за „най добрия интерес“ на малолетната Р. С. Л. А.. Административният орган е обсъдил всички факти, които имат значение при прилагането на закона. Съгласно чл. 6а от ЗУБ, при прилагането на закона първостепенно значение има най – добрият интерес на детето. Преценката на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗакрД, което в случая е било спазено. Споделят се мотивите на административния орган, че при оценката и определянето на най – добрите интереси на детето трябва да се вземат предвид следните елементи: възгледите на детето, идентичността на детето, запазването на семейната среда и поддържането на взаимоотношенията, грижата за детето и неговата закрила и безопасност, наличието на уязвимо положение, правото на детето на здравеопазване и правото на детето на образование. Действително в конкретния случай висшият интерес на детето е то да продължи да живее в родното му място, или на мястото по постоянното му местожителство, за него да се полагат грижи на майчин език и то да продължи да живее в културната и / или семейна среда на страната му по произход, заедно с родителите му, с негови близки и приятели, където ще може да комуникира и живее в обичайната му среда, да не бъде изложен на външна среда, в която за лицето е налице езикова бариера и произтичащи проблеми с комуникацията, както и много други неудобства от социален, психологически, икономически характер, произтичащи от обстоятелството, че Р. С. Л. А. се намира извън родината си.

Споделят се мотивите на административния орган относно принципа на запазване на семейната среда и поддържане на взаимоотношенията. Семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено на децата. Правото на детето да живее в семейна среда е защитено от Конвенцията на ООН за правата на детето (чл. 16). Понятието „семейство“ трябва да се тълкува в широк смисъл, като в него се включват биологичните родители, осиновителите и приемните родители или, ако е приложима, роднините или общността съобразно местните обичаи. Обоснован е изводът на административния орган, че по отношение на Р. С. Л. А. е най – добре тя да живее в семейна среда заедно със своята майка или родственици в държавата му по произход – Е..

Административният орган е съобразил разпоредбата на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на Закона за закрила на детето. В тази разпоредба е въведена дефиниция за „най – добър интерес на детето“. Той е резултат от преценката на желанията и чувствата на детето; физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; способността на родителите да се грижат за детето; последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; други обстоятелства, имащи отношение към детето. В хода на съдебното производство се въвеждат твърдения, че жалбоподателката и нейното дете са се интегрирали добре в българското общество. Това само по себе си обаче не е достатъчно основание за предоставяне на международна закрила. Връзката между българската държава и жалбоподателите не е с такава висока степен на интензивност, че да

обуславя предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. Тази връзка всъщност е изградена въз основа на поредица от случайни събития, а не в резултат на желанието на жалбоподателите да получат международна закрила в страната и да се установят тук.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на С. Г. Й. С., търсеща закрила от Е., действаща лично и като законен представител на малолетното си дете Р. С. Л. А. трябва да бъде отхвърлена. Молбата им за закрила е разгледана и решена от компетентен административен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Споделят се мотивите на административния орган, че мигрантът е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приклучение или по семейни или други причини от личен характер. Ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец. Жалбоподателката Й. С. С. Г. попада в границите на определението за икономически мигрант. Видно от събраните данни в хода на интервюто с Й. С., тя има за своя основна цел да отиде заедно с детето си в Италия. Там, според нейни данни, се намира нейният партньор и баща на детето. Тази цел по никакъв начин не попада в обхвата на целите на ЗУБ.

Видно от бежанската история, жалбоподателката е направила опит да влезе с чужди документи на територията на България и поради установяване на този факт е подала молба за международна закрила тук. Първоначално тя не е имала такава цел. В самото интервю тя е посочила, че се надява партньорът ѝ да получи постоянно пребиваване в Италия и да могат да се съберат тримата в Италия. Посочва се още, че те двете с дъщеря ѝ са тук, като може или те да отидат в Италия или той да дойде тук. Цялостният анализ на изложените от Й. С. данни водят до извод, че в случая е налице желание да се отиде в друга държава от Европейския съюз, с надеждата за по – добър живот, т. е. по чисто икономически съображения и причини. Тези причини обаче, както вече беше посочено, не попадат в приложното поле на ЗУБ.

#### *По отношение на разноските*

С оглед изявените претенции за присъждане на разноски от страна на адв. З. и по аргумент от чл. 81 ГПК, съдът намира, че трябва да се произнесе по това искане. Искането е неоснователно. Разпоредбата на чл. 92 от ЗУБ гласи, че производствата по реда на тази глава се освобождават от държавни такси и заплащане на други разноски с изключение на разноските за експертизи. Разноските за експертизи не се заплащат, ако чужденецът не разполага със средства за задоволяване на основните си жизнени потребности. От анализа на разпоредбата на чл. 92 от ЗУБ е видно, че тя е създадена с цел защита правото на лицата, търсещи закрила, на достъп до правосъдие. За да се обезпечи това им право, жалбоподателите са освободени от заплащането на държавна такса за образуване на съдебно производство, за разноски за предоставена от съда правна помощ, за преводач и т. н. Независимо от това, оспорващите могат да направят разноски при заплащане на суми за експертните заключения, тогава когато не е налице изключението по изречение 2 – ро на чл. 92 от ЗУБ, както и за адвокатско възнаграждение в случаите, когато не са поискали или не им е била предоставена безплатна правна помощ. Разпоредбата не създава благоприятен режим за административния орган и по никакъв начин не го освобождава от заплащане на съдебни разноски, направени от оспорващата страна. При този изход на спора обаче, по аргумент на противното от чл. 143, ал. 1 от АПК, разноски в полза на жалбоподателя не се дължат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град

**Р Е Ш И:**

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. Г. Й. С. търсеца закрила от Е., действаща лично и като законен представител на малолетното си дете Р. С. Л. А., срещу Решение № 7803 / 16.07.2024 г. на председателя на ДАБ при Министерския съвет, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателката и на малолетната ѝ дъщеря. Решението подлежи на обжалване пред ВАС на Република България в 14 – дневен срок от получаване на препис от акта.